

Hrvatska grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 3

SLOBODAN GERA OSVOJIO...

STR. / PAG. 6-7

ŠTO DAROVATI ZA OVAJ
BOŽIĆ...

STR. / PAG. 8-9

VLČ. MILJA SIMA, NOVI ŽUPNIK
U KLOKOTIČU...

ČESTIT BOŽIĆ I SRETNNA NOVA 2021. GODINA!
SĂRBĂTORI BINECUVÂNTATE ȘI FERICITE!

ZAJEDNIŠTVO HRVATA U RUMUNJSKOJ
UNIUNEA CROAȚILOR DIN ROMÂNIA
Ghera Giureci-Slobodan

Adventske svijeće u Karaševu

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 25.12.2020, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDACTIA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Colaboratori:
Maria LAŢCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA;

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela; Petar Miloš

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 24.12.2020, od 11.00 sati (prije podne).

Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

SLOBODAN GERA OSVOJIO TREĆI ZASTUPNIČKI MANDAT...	STR. 3
INTERVJU SA ZASTUPNIKOM ZHR-A ŠTO DAROVATI ZA OVAJ BOŽIĆ ?	STR. 4-5
VLČ. MILJA SIMA, NOVI ŽUPNIK U KLOKOTIČU	STR. 6-7
DRAGI NAŠI SUNARODNJACI...	STR. 8-9
SĂRBĂTORIREA ZILEI NAȚIONALE...	STR. 9
DULCIURI PENTRU COPII	STR. 10
PAVAO ŠTOOS / ANTE KOVAČIĆ	STR. 10
BOŽIĆ KAO BUDUĆNOST	STR. 11
DECEMBRIE, LUNA CADOURILOR!	STR. 12
PREMINUO DIEGO MARADONA	STR. 13
PREMINUO LEGENDARNI PAOLO ROSSI	STR. 15
PREMINUO HRVATSKI TRENER OTTO BARIĆ	STR. 15
	STR. 16

Ipak, Talijani sve su mu oprostili zbog tog nastupa na Mundijalu i ubrzo je iz jednog od najomraženijih nogometaša na Čizmi postao najpopularniji.

Njegova supruga Federice Cappelletti opisala je posljednje trenutke života bivšeg talijanskog golgetera koji joj je preminuo u naručju.

"Rekla sam mu: 'Paolo, idi sada. Već dovoljno si patio'. Nije nas htio napustiti, ali zagrlila sam ga čvrsto i rekla da napusti bolesno tijelo. Tada je zaspa", otkrila je njegova supruga u izjavi za medije ispred bolnice u Sieni, gdje je Rossi umro.

PREMINUO HRVATSKI TRENER OTTO BARIĆ

U Zagrebu je u 88. godini preminuo Otto Barić, jedan od najuspješnijih hrvatskih nogometnih trenera svih vremena i bivši selektor hrvatske reprezentacije.

Otto Barić rođen je u Plasnicama 19. juna 1933. godine, igračku karijeru počeo je kao junior Dinama, a u seniorskoj karijeri branio je boje Metalca i Lokomotive.

Nogometni trener je od 1963. godine, a u dugogodišnjoj karijeri na klupskom je planu vodio zagrebačku Lokomotivu, Opel-Rüsselsheim, Germaniju Wiesbaden, Wacker Innsbruck, LASK, Zagreb, Dinamo iz Vinkovaca, Sturm, bečki Rapid, Stuttgart, Casino Salzburg, Dinamo i Fenerbahce. Bio je selektor hrvatske nogometne reprezentacije od jula 2002. do završetka Evropskog prvenstva u Portugalu 2004. godine. U 24 utakmice za kormilom "Vatrenih" ostvario je 11 pobjeda, osam remija i pet poraza. Prije hrvatske, bio je selektor austrijske nogometne reprezentacije, od 1. aprila 1999. do 31. decembra 2001. godine. U 22 utakmice ostvario je sedam pobjeda, šest remija te devet poraza.

U jednom je razdoblju bio sportski direktor Austrije Salzburg, direktor Dinamove omladinske škole, trener amaterske reprezentacije Jugoslavije i asistent Miroslavu Blaževiću na klupi "Vatrenih" na Evropskom prvenstvu u Engleskoj 1996. godine.

U bogatoj kolekciji trofeja Otto Barić je s Wacker Innsbruckom osvojio dva naslova prvaka Austrije (1971, 1972), s bečkim Rapidom tri naslova prvaka Austrije (1983, 1987, 1988), četiri Kupa (1983, 1984, 1985, 1987), dva Superkupa (1987, 1988) i ostvario plasman u finale Kupa pobjednika kupova (1985).

Sa Sturmom je osvojio jedan naslov prvaka Austrije (1990), s Casino Salzburgom dva naslova prvaka Austrije (1992, 1994), austrijski Kup (1993) i ostvario plasman u finale Kupa UEFA (1994), dok

je sa zagrebačkim Dinamom osvojio naslov prvaka Hrvatske (1997) i Kup (1997). Poznat i kao Otto Maximale, Barić ima legendarni status u Austriji. Nadimak "Maximale" dobio je jer je često koristio riječ "maximal", odnosno "maksimalno".

Od Barića se na službenim kanalima oprostio bečki Rapid, kao i Savez.

"Godinama je bio vodeća nogometna figura u Austriji. Otto Barić oblikovao je cijelu nogometnu eru i napravio nevjerovatne stvari za austrijski nogomet - na klupskom i reprezentativnom nivou.

Ima počasno mjesto u našoj nogometnoj povijesti", priopćio je predsjednik Saveza Leo Windtner.

Trener svih trenera Miroslav Blažević i Otto Barić imali su posebnu priču.

-Jako sam pogođen, slomljen zbog smrti Otte Barića. S druge strane sam sretan da smo imali divan odnos kao kolege. Otto pripada plejadi najvećih hrvatskih trenera kao što su Tomislav Ivić, Biće Mladinić, Stanko Poklepović, Branka Zebeca, Josipa Kužea.... Eto, odlazimo i mi polako kazao je tužno Blažević.

Kad mu je rečeno da se pazi u ovo doba pandemije, samo je dodao:

- Bojim se da sam ja sad na redu...

Ivan Dobra

PREMINUO DIEGO MARADONA

Legendarni nogometaš Diego Maradona preminuo je 25. studenog u 61. godini.

Maradona je pretrpio kardiorespiratorni zastoj u svojoj kući u kojoj se oporavljao nakon nedavne operacije na mozgu kojom mu je odstranjen krvni ugrušak.

Maradona je bio jedan od najboljih nogometaša u povijesti, a 1976. godine započeo je svoj profesionalni put u Argentinos Juniorsima. U karijeri je igrao za Boca Juniors, Barcelonu, Napoli, Sevillu i Newell's Old Boyse, a karijeru je završio 1997. godine u dresu Boca Juniorsa.

Za reprezentaciju Argentine je upisao 91 nastup i zabio 34 gola. S reprezentacijom Argentine je osvojio naslov svjetskog prvaka 1986. godine. Godine 1990, na Svjetskom prvenstvu u Italiji predvodio je Argentinu do još jednog finala, ali je tada pobijedila Zapadna Njemačka s 1:0. Četiri godine kasnije igrao je na Svjetskom prvenstvu u Americi, ali je poslije dvije utakmice poslat kući jer je na doping testu bio pozitivan na efedrin.

Trenersku karijeru je započeo u Textil Mandiyu, zatim je kratko vodio Racing Club, a od 2008. do 2010. i reprezentaciju Argentine. Trenirao je i Al-Wasl, Deportivo Riestru, Fujairah, Dorados de Sinaloa, a posljednji klub koji je vodio bila je Gimnasia de La Plata.

Jedan od najvećih nogometaša koje je svijet ikad vidio, pretrpio je bezbroj neuspjeha i skandala tijekom godina koji su prijetili da će zauvijek okaljati njegovo nasljeđe. No, kao što je i sam Maradona izjavio, lopta se ne može zaprljati. Bez obzira na sve

njegove incidente, ludorije, te probleme s alkoholom i drogom, on je ostao fascinantna figura i njegov utjecaj na nogomet ne može se poreći, unatoč kontroverznom osobnom životu.

"Hrvatska je prelijepa zemlja. Voli Davis Cup kao i mi Argentinci. Čestitam hrvatskoj publici jer me dočekala s predivnim poštovanjem", kazao je Maradona nakon dolaska u Zagreb 2016. kada je došao gledati finale s Hrvatskom.

Za nogometnog maestra nitko nije ni morao birati riječi, o njemu je u superlativima oduvijek govorio i veliki Messi. "Da igram milijun godina ne bi došao ni blizu Maradonine igre. Ne bi mogao ni da to želim. On je najveći", rekao je Lionel. Na pitanje o Maradoni, Michel Platini rekao je: "Stvari koje bih ja mogao raditi s loptom, on bi mogao s narančom."

U Argentini je Maradona uvijek bio više od sportskog heroja - bio je božanska figura. U šoku su i u Napulju, gradu u kojem je "Mali zeleni", također imao božanski status.

PREMINUO LEGENDARNI NOGOMETAŠ PAOLO ROSSI

Samo dva tjedna po odlasku velikog Diega Maradone, nogometni svijet ostao je bez još jednog velikana, u 65. godini umro je jedan od najvećih talijanskih nogometaša Paolo Rossi.

Rossi je najpoznatiji po nastupu na Svjetskom prvenstvu 1982. godine na kojem je odveo Italiju na iznenađenje svjetske javnosti do titule prvaka svijeta, proglašen najboljim igračem turnira i bio najbolji strijelac sa šest pogodaka.

Koliko je bio dobar te godine svjedoči i Zlatna lopta koju je dobio, a Pele ga je uvrstio među 125 najboljih nogometaša u povijesti.

U karijeri je za Azzurre nastupio 48 puta i postigao je 20 pogodaka, a s Juventusom je osvojio dvije titule prvaka Italije 1982. i 1983. godine.

Igrao je za Juve, Milan, Vicenzu, Perugiju, Como i Veronu, a najzaboravnije trenutke svoje karijere proveo je 1982. kad je sa šest golova pomogao Azzurrima do naslova prvaka svijeta. Rossija se nije vidjelo do utakmice odluke protiv Brazila za polufinale, ali kad je bilo najpotrebnije, bio je najbolji i odveo Talijane do pobjede 3:2 i utakmice s Poljskom. Rossi je zabio dva komada za 2:0, a u finalu je Zapadnoj Njemačkoj dao još jedan u pobjedi 3:1.

Rossi se reprezentaciji priključio taman za Svjetsko prvenstvo, a tadašnji selektor Bearzot bio je na žestokom udaru javnosti jer ga je pozvao. I Rossijeve kolege su bile na meti zbog loših igara na turniru pa su zbog toga prestali davati izjave i pokrenuli korištenje izraza „silenzio stampa“.

SLOBODAN GERA OSVOJIO TREĆI ZASTUPNIČKI MANDAT U RUMUNJSKOM PARLAMENTU

Malena zajednica karaševskih Hrvata u Rumunjskoj imaće svog predstavnika u Rumunjskom parlamentu i u narednih četiri godine, nakon što je Slobodan Gera na izborima iz 6. prosinca osvojio još jedan zastupnički mandat, treći uzastopno.

Iako Rumunjska država pruža svim pripadnicima nacionalnih manjina mogućnost ostvarenja prava na zastupljenost u Zastupničkom domu Parlamenta, manjinski kandidati moraju osvojiti dovoljan broj glasova za prijelaz elektoralnog praga koji pretpostavlja 10% od prosječnog broja ispravnih glasova koje dobiva jedan zastupnik na razini države. Slobodan Gera, predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, je u karaševskoj zajednici i na razini čitave države dobio dovoljan broj glasova za ostvarenje elektoralnog praga i osvajanje novoga četverogodišnjeg mandata zastupnika.

Uvjeti su na ovogodišnjim parlamentarnim izborima bili veoma teški, konkurencija veoma oštra, političke stranke su u predizbornoj kampanji sa svim snagama nastojale privući što više birača, a izlaznost na biračka mjesta je bila veoma niska, jedna od najnižih od devedesete godine prošloga stoljeća naovamo. Veliki dio biračkog tijela preferirao je ostati doma i ne izaći na izbore, zahvaćen duhom ravnodušnosti i bježeći od vlastite odgovornosti. Uspjeh predsjednika Zajedništva je s tim veći što je izboren upravo u takvim nazahvalnim uvjetima, dovoljan broj elektorata je prepoznao da je Slobodan Gera odradio dobar posao u svojstvu zastupnika u proteklom mandatu i smatrao da je sposoban suočiti se sa svim izazovima koje pretpostavlja rad

u najvišem demokratskom i legislativnom tijelu Rumunjske i u sljedećem četverogodišnjem mandatu.

Izborom Slobodana Gere osigurava se, također, i kontinuitet rada Zajedništva Hrvata i otvaraju se nove perspektive karaševskoj zajednici s ovih prostora za očuvanje i promicanje dugostoljetnih tradicija i običaja te svega onoga što čini naš identitet. Sve u svemu, veoma nas jako raduje činjenica što krovna organizacija Hrvata u Rumunjskoj i karaševska zajednica će imati svog predstavnika u Rumunjskom parlamentu i u narednim godinama, imat će predstavnika iz svoje sredine, predstavnika koji bolje nas poznaje i razumje od bilo kojeg drugog političara ili predstavnika neke druge političke stranke. Na nivou čitave države je predsjednik Zajedništva osvojio 3345 glasova, od kojih 786 u Karaš-severinskoj županiji. U karaševskoj zajednici dobio je 414 glasova, od kojih 116 u lupačkoj općini i 298 u karaševskoj općini.

Pobjednik ovogodišnjih parlamentarnih izbora je stranka PSD koja je za Zastupnički dom dobila 28,90% glasova birača koji su izašli na izbore te 29,32% za Senat, na drugom mjestu je stranka PNL s 25,19% glasova za Zastupnički dom i 25,58% za Senat, a treća je bila USR-PLUS s 15,37 glasova za Zastupnički dom i 15,86 za Senat. U Rumunjski parlament još je na opće iznenađenje ušla AUR, stranka osnovana tek prije godine dana, koja je dobila povjerenje 9,8% birača za Zastupnički dom i 9,17 za Senat i UDMR s 5,74% glasova za Zastupnički dom i 5,89 za Senat. PMP, stranka bivšeg predsjednika Traiana Băsescua, i Pro România, stranka bivšeg premijera Victora Ponta, nisu uspjele osvojiti dovoljan broj glasova za ulazak u Parlament.

Ivan Dobra

INTERVJU SA ZASTUPNIKOM ZHR-A

Nakon što je na Parlamentarnim izborima održanih 6. prosinca 2020. godine izbio još jedan četverogodišnji zastupnički mandat, treći uzastopno, predsjednik Zajedništva Slobodan Gera dao nam je intervju u kojim je, između ostalog, govorio o čimbenicima koji su uvjetovali nisku izlaznost na izbore, zahvalio svim ljudima koji su izašli na izbore, posebice onima koji su svoj glas dali Zajedništvu Hrvata te pozvao hrvatsku zajednicu s ovih prostora da bude ujedinjena u svom naumu očuvanja svih vrijednosti i svega onoga što nas krasi kao manjinu.

Na početku čestitam na ponovnom izboru za zastupnika u Rumunjskom parlamentu. Izlazak na izbore je bio jako nizak na nivou čitave države, ne samo na razini karaševske zajednice. Recite nam kako je bilo, izgleda da je svaki put teže i teže?

Hvala lijepa. Teško je samo onome koji ne želi raditi! Istina je to, da što više radiš, opseg posla se povećava i onda se čovjek treba znati dobro organizirati kako bi pokrio volumen rada. Događa se često u današnjem svijetu da u isto vrijeme ljudi moraju biti na dva, tri mjesta odjedanput, da moraju obavljati više poslova u isto vrijeme, što doista zna biti nekada problematično. Taj nametnuti detalj vremena u kojim živimo naglašen je posebno u poslovnom svijetu i postao neka vrsta modnog trenda, gdje svi negdje moraju žuriti. Osim toga, imate i razne kategorije ljudi, postoje oni kojima posao jest radost, nekima hobby, nekima teret, fobija ili ovisnost. Svakako u životu treba raditi, jer rad oplemenjuje čovjeka!

Što se izlaska na izbore tiče, primjetili ste i sami da je izlaznost svugdje bila jako niska, a smatram da su razlog tome dva čimbenika. Prvi je taj da smo u vrijeme pandemije i ljudi su bili veoma oprezni za svoje zdravlje, pa nisu se svi usudili izaći na izbore, dok drugi je taj da su ljudi zasićeni s politikom, raznim neispunjenim obećanjima stranaka, sporim razvitku infrastrukture, sporim radom administracije, relativno slabim privlačenjem novih projekata, itd. Niti u karaševskoj zajednici nije izlaznost bila drugačija, dapače, kod nas, u našoj manjini, postoje, osim dva navedena faktora, još dva ključna fenomena, a to su fenomen masovnog iseljenja iz naših mjesta koji se ne zaustav-

lja i fenomen da i od onog malog ostalog broja naših žitelja, glasovi su podijeljeni, skoro pola za hrvatsku manjinu, odnosno Zajedništvo Hrvata i druga polovica za sve ostale stranke. Ako se mene pita, to je jedna tužna slika naše manjine, jer svijest o pripadnosti je vrlo skromna, bar kad je riječ o manifestaciji preferencija na izborima. Odbacivati svoje, nakon svih silnih kulturnih akcija, podrške školskoj djeci, održavanje otvorenih škola i bezuvjetna podrška hrvatskoj manjini u svim mogućim oblicima, izgradnja raznih objekata, osjetljivost i briga za svakog pojedinca i pripadnika manjine, itd., meni je nepojmljivo! No, znano je da je najteže biti Prorok u svome mjestu. Uvjeriti svoje i objasniti da je nešto dobro i korisno za svoju manjinu, treba imati dara. Promjena počinje iz nutrine duše svake osobe. Činiti dobro, uz vjeru i molitvu, mora biti prioritet i moramo se početi mijenjati, svatko samog sebe na bolje, moramo raditi još na mentalitetu ako želimo opstati kao manjina i kako sam u svojoj kampaniji govorio: "Živi u vjeri, molitvi i slogi, poštuju tuđe i čuvaj svoje"! trebalo bi nam postati geslo za našu budućnost na ovim prostorima! „Činimo dobro dok još ima vremena“, kako nam je i pokojni vlč. Petar Dobra govorio!

DECEMBRIE, LUNA CADOURILOR!

Sezonul rece al iernii ne aduce tuturor mari satisfacții și multe bucurii, copiilor jucării, iar pescarilor capturi frumoase și memorabile, cum a fost și în cazul meu.

Era o zi însorită dar friguroasă la începutul lunii decembrie, cu câteva grade sub zero, o zi perfectă pentru pescuitul lostriței. Am plecat la pescuit destul de târziu după masa

prânzului, în jurul orei două după amiază și am decis să pescuiesc într-o zonă cu apă adâncă în speranța unei capturi capitale. Mă gândeam la lostriță și la pâstrăvul curcubeu de talie mare, aceștia fiind singurii pești pe care ai voie să-i pescuiești în această perioadă a anului.

Cunoscând bine zona unde urma să pescuiesc, cu apa râului foarte scăzută și limpede, am decis să-mi încerc norocul la năluci de dimensiuni mari și culori închise, singura opțiune plauzibilă pentru pescuitul lostriței în această perioadă.

Odată ajuns la locul unde urma să pescuiesc, bineînțeles, plin de optimism, am început număd ecât primele lanseuri, iar după aproximativ o oră de pescuit am rămas mai sărac cu câteva năluci foarte scumpe. Zona unde am pescuit avea albia râului foarte pietroasă unde agățaturile sunt la ordinea zilei, dar era și o zonă unde peștii capitali sălășluiesc cu mare drag. Am mai insistat preț de câteva minute, însă, fără nici un atac din partea peștilor.

Am schimbat nălucile de dimensiuni mari în pofida celor mici, sperând să prind măcar vreo doi, trei pâstrăvi mai mici pentru o prăjeală. Am început să pescuiesc cu năluci specifice pescuitului la pâstrăv, năluci de aproximativ 8-10 și culori foarte închise de această dată, unele pictate și de mine la

locul faptei, cu eding de culoare neagră. Am prins destul de repede, după doar câteva lanseuri, un pâstrăv indigen pe care am fost nevoit să-l eliberez imediat din cauza restricțiilor impuse de legea pescuitului, acesta fiind în prohibiție în această perioadă a anului. Mi-a părut rău, peștele era unul pe măsură, aproximativ 50 cm și 2kg.

Am schimbat oscilantele mai ușoare cu unele mai grele, de aceeași culoare, am schimbat locul cu câteva sute de metri în avalul râului, unde am găsit o porțiune cu apă învolburată și mai adâncă. Am lansat de câteva ori în amonte râului, aproape de malul opus, lăsând nălucă să atingă albia râului, după care am început recuperarea cu opriri sacadate ale nălucii de câteva secunde. La un un moment dat nălucă s-a oprit, iar eu am contractat mai mult din instinct și am crezut că am mai pierdut o oscilantă. Însă, cum suntem în luna cadourilor, am fost binecuvântat cu un atac din partea unui pește pe măsură, după care a început lupta dintre prădător și pradă. Peștele a luat mult, mult fir de pe tamburul mulinetei după care s-a oprit, nedumerit, câteva secunde bune. Am fost sigur cu ce fel de pește duc această luptă, eram mai mult decât convins că este vorba de o lostriță pe măsură, ajutat și de experiența acumulată din anii ce au trecut. Lupta s-a dovedit a fi una foarte grea, crâncenă, dar de scurtă durată pentru un asemenea exemplar. O lostriță, zic eu, de toată frumusețea. Am făcut măsurătorile legal admise de lege, după care am introdus peștele în raniță și am plecat, bucuros, spre casă. Era prima lostriță din acest an cu asemenea dimensiuni, 93 cm și 6,7 kg.

Am mai prins câteva lostrițe în decursul acestui an, dar toate sub limitele legale admise de lege. Trebuie să mai menționez și faptul că asociația pescarilor din care fac eu parte ne permite să oprim doar un exemplar pe an din această specie de pești.

Am ajuns acasă cu bine și fericit în adâncul inimii, euforic chiar. Mi-am turnat un pahar de țuică din prune de vară de la Carasova și am gustat din el în timp ce rememoram aventura la pescuit, după care mi-am invitat familia să vadă minunea, un pește nobil și frumos, binevenit la noi în familie pentru masa de Crăciun.

Petru Miloș

BOŽIĆ KAO BUDUĆNOST

Danas slavimo Isusovo rođenje, koje se tjelesno dogodilo pred dvije tisuće godina, a koje se na duhovan način događa trajno svakog trena ljudske povijesti.

U njegovu rođenju prepoznamo sva rođenja koja se događaju na ovoj zemlji.

Svi životi dolaze kao životi od Boga, kao Božja djeca s otvorenim rukama navješćujući svijetu da su tu u svijetu, da su postali članovi velike svjetske obitelji. Svi ti životi žele mir i zajedništvo – zato se i rađaju. To je ono što je navijestilo i što i danas naviješta Isusovo rođenje.

Ono je probilo tamu koja je dugo vremena obavijala čovječanstvo. Budućnost se nije gledala naprijed nego unazad. Nažalost to se događa u mnogim skupinama i danas. Niti doživljavaju Advent niti Božić. Isusovo rođenje je događaj kroz koji progovara cijeli čovjek i cijelo čovječanstvo.

Ono je idila i simbolika i ozbiljnost koja sažima sudbinu čovječanstva i pojedinačnog čovjeka. Zato se u Božiću svatko pronalazi: bilo kao dijete, bilo kao odrastao čovjek na životnom putovanju ili kao Josip i Marija koji su začuđeni božanskim životom u svojem djetetu. Zajedno se nalazi cijela priroda: muškarac i žena, dijete, životinje, priroda.

U ime i u pohlepi za stvarima (imanjem) žrtvuju se ljudi. Ljudi postaju broj, a sve su više zapostavljeni kao osobe. Nijedan hotel više ne čeka osobe nego dobitak, a soba može biti i prazna važno je da je plaćena, a ljudi bez novca i bez sobe mogu ostati vani na ulici, pod vedrim nebom.

Za mnoge je Božić samo dan proslave – neki praznik (baš prazan) koji razbija svakodnevno monotoniju i zaboravlja se svakodnevne krize. Za druge je to obiteljski blagdan i atmosfera dječje idile. Tu su međusobna darivanja, folklor kićenja, jaslice, polnočka... Božić je opet za neke, blagi na javi san, i ništa više.

Okolo Božića je i druga priprava za Novu godinu. Veliki su to obredi i veliki sadržaji, ali i velika ispraznost i površnost. Drugi su na blagdan Božića uznemireni kao što se uznemirio Jeruzalem. Već dolazak ili porođenje Isusovo vlastodršci spajaju da im je konkurencija vlasti. Ta slika trajno prati i kršćanstvo.

On naviješta da je Bog s nama na našim životnim putovima. Tada svjetla, darovi, čestitanja dobivaju svoje pravo značenje i svoju puninu jer čovjeka otvaraju prema Bogu i liječe od vlastitog egoizma. Božja ljubav je sišla u ljudsko srce da bi ga potaklo da i ono počne ljubiti i smirenije nositi teret svijeta.

Neka Bog bude danas i sve dane našeg života s nama i sa svim ljudima svijeta, koji su naša braća i sestre, pa oni to znali prihvatiti ili ne znali.

Dr. theol. Davor Lucacela

Sve je sjedinjeno u jednom tako običnom a božanskom događaju.

Što očekujemo od Božića?

Svaki kršćanin sam treba odgovoriti na ovo pitanje. Gledajući svijet okolo sebe, čini nam se da se stvari događaju obrnuto od težnje Božića – događa se nešto uznemirujuće. Čovjek je sve manje vrednovan, a prednost se daje stvarima (proizvodima) pred čovjekom.

Koliko ste zadovoljni podrškom u samoj karaševskoj zajednici imajući u obziru da su se političke stranke i u našoj sredini žestoko borile za svaki vot?

Građansko je pravo i demokratično je da svatko može birati koga želi od upisanih kandidata u izbornoj utrci. Razlog zašto se je određeni broj naših ljudi opredijelio za neke druge stranke meni je neshvatljiv i teško ga mogu prihvatiti, pogotovo u situaciji kada imaš kandidata iz svoje manjine. U odnosu na velike stranke, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj jedna je mala hrvatska udruga kojoj za vrijeme izbora sve stranke, i velike, i male, pokušavaju oteti i ono malo glasova za sebe, na razne načine. O metodama, nema smisla ovdje govoriti, jer stranke imaju puno veće mogućnosti od nas, počevši od resursi, organizacije, ljudi, logistike, strategije, itd. Novija vremena, stari i novi izazovi! Današnja nevidljiva borba stranaka odvija se kroz naše ljude iz manjine, nažalost, indirektno, jer uvijek nađu načina da naše ljude kaptiraju u svoje stranke. Takva kompetitivnost je veoma štetna, jer se događa paradoks da smo u situaciji kada smo jedni protiv drugih, svaki u svojoj stranci, glasovi nam se dijele boreći se sami protiv sebe, nažalost! Svi imamo prava, svi tražimo prava ali osim prava moramo imati i odgovornosti! Promoviranje negativnih i neutemeljenih izmišljenih priča, koja se namjerno i ciljano promoviraju s pokušajem oštećivanja Zajedništva Hrvata, organizacija koja aktivno djeluje u interesu svih žitelja hrvatske manjine više od tri desetljeća, negativna su slika našega življa, koja nam ne donosi nikome ništa dobro. Stoga ne mogu reći da sam zadovoljan ili nezadovoljan, zaključak puvucite sami. Samo slovo na papiru ne znači nista, ako ne mijenjamo

sami sebe, ako se ne uvažavamo međusobno na temelju obostrane iskrenosti i ukoliko odbacujemo konstantno sve što je naše.

Što biste poručili hrvatskoj manjini u Rumunjskoj iz perspektive njezinog predstavnika u Rumunjskom parlamentu?

Najprije se želim od srca zahvaliti svim našim mještanima, karaševskim Hrvatima iz svih naših seli, našim Hrvatima koji su pronašli vremena i u inozemstvu glasati i svoj glas dali Zajedništvu Hrvata, kao i svim ostalim glasačima, hvala im na ukazanom povjerenju. Svi mi koji smo ostali doma, moramo biti odgovorniji jedni prema drugima. Tračanje, zavist, ljubomora i sve negativnosti moramo pretvoriti u pozitivne stvari. Naša opredjeljenost mora biti naša manjina! Moramo biti odgovorniji jer odgovornost tiče se svih nas, kako bi se uspjeli očuvati kao manjina! Hvala i dragom Bogu što je uvijek bio uz našu manjinu, Karaševci su vrijedni ljudi i kao takvi se moramo dalje razvijati i dokazivati. Moja legislatura usmjerena je prema ljudima, prema općem dobru naše manjine, prema našim krajevima, glas ja za svoju manjinu, darivanje i rad za opće dobro svih ljudi! Kao predstavnik hrvatske manjine u Rumunjskom parlamentu mogu reći da je Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj bilo, jest i ostat će uz sve Vas kao glavni promotor i čuvar našega identiteta, vjere, kulture i svega što nas krasi kao manjinu.

Želim svima, kao i obično, puno zdravlja, dobrih želja i iskrenih misli gdje god se nalazili, neka Vas prati mir i ljubav Božja, a sreća i radost neka ispune vaša srca.

Čestit Božić i Blagoslovljenu Novu 2021. godinu želim svima!

Ivan Dobra

ŠTO DAROVATI ZA OVAJ BOŽIĆ ?

Dar vremena, dar slušanja te dar upućivanja svima su pri ruci, to su darovi od srca.

Da je Božić vrijeme darivanja znamo svi. No, u ovim kriznim vremenima pitanje poklona je i pitanje troškova. Za većinu naše zajednice to nije problem, ali svjesni smo da ima onih koji si ne mogu priuštiti neke posebne poklone. Za one najmlađe će se uvijek naći sredstva za poklone, za neke skuplje, za neke skromnije. Bilo da se radi o telefonima, tabletima, laptopovima, odjeći, slatkišima ili nečem drugome, djeca će svakako nešto dobiti.

Svjesno smo, međutim, da ima i onih koji neće dobiti skoro ništa, jer si ne mogu priuštiti, no i za takve će se naći dobre duše koje će im blagdan učiniti ljepšima. Kako god bilo, svi ti pokloni će biti još topliji ako su darovani onima kojima su najpotrebniji. No, ima i darova koji se ne kupuju novcem, to su darovi od srca, darovi koji su nemjerljivi. Ti su darovi svima pri ruci, pitanje je samo naše odluke da ih odlučimo darivati.

Osobno bih na prvo mjesto stavila **dar vremena**. U ovim vremenima brzine, kada svi nekamo žurimo, kada se svi žalimo na stres, vrijeme je još dragocjenije. Možda će se netko zapitati, kako to, darovati nekome svoje vrijeme? Upravo to, darovati nekome od svog vremena, posjetiti ga, ili posjetiti ih, pogotovo ako su ostali sami u velikim kućama jer su im djeca, pa čak i unuci otišli u druge zemlje. To su uglavnom naše bake, djedovi, rodbina. Provesti jedan, dva ili više sati prije blagdana, za vrijeme blag-

dana ili poslije, slušati ih, razgovarati s njima, može biti jako lijep dar. Jer mi smo ljudi društvena bića, a sada kada je vani hladno i više se vremena provodi u kući, život u tolikim velikim, polupraznim kućama u našim mjestima može biti jako tjeskoban. Još prije desetak godina te su kuće bile pune ali su svi počeli odlaziti za boljim životom, a neki se više ne vraćaju, jer ono što su izgradili njihovi roditelji, njihovi stari „više ne vrijedi“ kao ono drugo, novo u drugoj zemlji. Zar je stvarno tako?!

To pitanje ostaje otvoreno i odgovor zna svatko od nas.

Tim našim dragim starijima pokloniti od našeg „skupocjenog“ vremena bit će jako lijep poklon, osjetit će da nisu baš sami, da ima onih koji misle na njih i koji su željni slušati njihove priče i savjete.

I tako dolazimo do drugog dara: **dar slušanja**. Vrlo često, bilo da se radi o nečemu dobrom ili nečemu manje dobrom treba nam netko tko će nas slušati, slušati o našim radostima, postignućima ili pak našim tjeskobama, strahovima, žalostima. U modernom vremenu za to se plaća, odeš kod psihologa i govoriš što te tišti. Ali, to nije isto. Ne može ni najzvršniji psiholog zamijeniti dobrog prijatelja, prijateljicu, sestru, brata, majku, baku, ne može zamijeniti onu osobu kojoj možemo povjeriti sve što nas tišti. Osoba koja bez obzira što joj kažemo, razumjet će nas, neće nas osuđivati, slušat će i jednostavno biti tu, uz nas. Slušajući onog drugog i mi sami postajemo bolji, učimo iz njezinog iskustva, iz njezinih (možda) pogrešaka, i pokazujemo da smo dostojni povjerenja i poštovanja koje nam ta druga osoba povjerava. Jer nije lako otvoriti dušu baš svakome. Treba za to hrabrosti. A onda s razumijevanjem sve to prihvatiti. Jer rame za plakanje ili ruka za čestitanje treba svakome od nas u životu. Slušati drugoga strpljenjem dajemo i sebi šansu da postanemo boljom osobom.

I tako smo stigli i do trećeg dara, **dar savjetovanja, upućivanja**. Dati toj osobi iskren savjet, koji možda ta osoba u tom trenutku ne vidi, ponuditi neko rješenje i, zašto ne, pomoći konkretno ako to možemo. Vrlo često, ako nas nešto tišti, ne možemo biti objektivni, ali netko tko nam je blizak može bolje sagledati cijelu situaciju, može vidjeti neko rješenje, neku ideju koja je nama osobno promakla. Uputiti nekoga, pomoći da nađe način riješiti

PAVAO ŠTOOS

Hrvatski svećenik, pjesnik i preporoditelj Pavao Štoos rođen je 10. prosinca 1806. godine.

Većina pripadnika hrvatskog narodnog preporoda bila je mlađa od Štoosa, a upravo je on bio jedan od prvih koji su s preporodnom idejom izašli u javnost.

Štoos je rođen u seljačkoj obitelji, no uspio je dobiti vrlo dobro obrazovanje, zahvaljujući ponajviše dobrotvorima. Bio je izvrstan đak, a školovao se za svećenika. Zaređen je u dobi od 27 godina. Jedno je vrijeme bio biskupski tajnik te profesor bogoslovije. Kasnije je premješten u Pokupsko, gdje je radio kao župnik. Na tom je mjestu ostao dvadeset godina, a zatim je imenovan kanonikom Prvostolnog kaptola zagrebačkog.

U književnosti se javio stihovima na latinskom i kajkavskom. Najpoznatiji je po elegiji Kip domovine vu početku leta 1831. Radilo se o pjesmi na kajkavskom jeziku koju je napisao još kao student. Pjesma je objavljena 1835. u Danici. U njoj kajkavskim stihovima pesimistički oplakuje odnarođivanje Hrvata od svojega jezika, shvaćenoga kao sinonim za narod i naciju. Štoos je pesimistično gledao na hrvatske prilike i zemlju vidio u tamnici i mraku (srce od plača ne mrem zdržati).

Napisao je i pjesmu Glas kričečega vu pustini te pjesme u čast Ljudevita Gaja, bana Jelačića i Jurja Draškovića kao i govor u kojem slavi Ivana Gundulića. Bavio se i glazbom skladavši nekoliko svjetovnih napjeva i veći broj crkvenih pjesama.

Pavao Štoos preminuo je 1862. godine u Pokupskom.

Tekst preuredio Daniel Lucacela

ANTE KOVAČIĆ

10. prosinca 1889. godine umro je znameniti hrvatski književnik Ante Kovačić.

Osobito je poznat po romanu „U registraturi“, u koji je uključio i neke elemente iz vlastitog života. Kovačić pokazao se, uz Šenou, kao jednim od glavnih hrvatskih devetnaestostoljetnih jezikotvoraca, po stupnju utjecaja daleko važniji od mnogih akademskih filologa.

Kovačićev je magnum opus, roman „U registraturi“ najimpresivnije djelo hrvatske pripovijedne proze druge polovice 19. stoljeća. Jedni su ga nazivali senzacionalnim romanom, a drugi su ga autoritetom svog položaja ocijenili negativno. O romanu se nije pisalo punih 10 godina jer je to bilo zabranjeno, a šutnju su razbili Milan Marjanović i A. G. Matoš. Mladi su pisci u Kovačiću otkrili beskompromisnog zastupnika teorije o slobodi umjetničkog stvaranja.

Ante Kovačić umro je na prostoru današnje Psihijatrijske bolnice Vrapče, kamo je smješten samo nešto ranije. U trenutku smrti bilo mu je samo 45 godina života.

Tekst preuredio Daniel Lucacela

SĂRBĂTORIREA ZILEI NAȚIONALE ÎN PANDEMIE

Pe 1 decembrie 2020, românii au sărbătorit 102 ani de la Marea Unire.

Spre deosebire de anii trecuți, când sute de bucureșteni se îndreptau în dimineața zilei de 1 decembrie, spre Arcul de Triumf pentru a asista la parada militară, anul acesta ceremonia de pe Bulevardul Kiselef a fost interzisă publicului. Prin urmare, în acest an, ceremoniile de 1 Decembrie s-au desfășurat în condiții cu totul speciale din cauza epidemiei de coronavirus. Restricțiile impuse au făcut ca sărbătorile de Ziua Națională să fie cu totul lipsite de fastul din anii precedenți. A avut loc doar o ceremonie scurtă, fără paradă militară și, din păcate, fără participarea publicului larg. Astfel, pentru prima dată în 20 de ani, 1 Decembrie a fost celebrat doar de către autorități, fără participarea românilor de rând. Pe lângă demnitari, la ceremonie au participat și membrii ai personalului medical. Prezența acestora din urmă este un semn de mulțumire față de eforturile depuse de la începutul pandemiei. Ceremonia a constat într-un moment de reculegere ținut în memoria eroilor căzuți în bătălie, precum și pentru cei răpuși de virusul SARS-CoV-2. Au fost trase 21 de salve de tun, iar președintele Klaus Iohannis, după intonarea imnului, a depus o coroană de flori și a susținut un scurt discurs: **“În această piață suntem mai puțini ca de obicei. Urez La Mulți Ani**

tuturor românilor, oriunde s-ar afla ei. Nimic nu ne poate obliga să nu ne aducem aminte de cei care cu jertfă au contribuit la statul român modern. Istoria României nu se aseamănă cu un marș triumfal. Bunicii și părinții noștri au trecut prin războaie, au suportat foametea. Au crezut mereu că România e proiect realizabil, prin muncă, solidaritate și sacrificiu. Drumul nostru înainte nu va fi ușor. Acum este momentul să formulăm strategii, să reparăm unde stricăciunile sunt profunde.”

Festivități la fel de sobre și de scurte au avut loc și în celelalte orașe, restricțiile fiind valabile la nivelul întregii țări.

Lina Tincul

DULCIURI PENTRU COPII

Uniunea Croaților din România nu i-a uitat nici anul acesta pe preșcolarii și școlarii din satele croate, dar și pe cei de naționalitate croată din Tirol și Recaș, și le-a împărțit pungi cu dulciuri cu prilejul sărbătorilor de iarnă și de Ziua Minorităților Naționale. Având în vedere că toate instituțiile de învățământ din țară sunt închise din cauza epidemiei de coronavirus, iar elevii învață în sistem online, reprezentanții Uniunii au mers la casele elevilor croați pentru a le oferi personal pungile cu dulciuri.

Și în acest an, Uniunea Croaților din România a dăruit copiilor 300 de pungi cu dulciuri, iar evenimentul a devenit deja o tradiție, Uniunea împărțind pungi cu dulciuri încă din anul 2004, atât de Crăciun cât și de Ziua Copilului.

Lina Tincul

Blagoslovljen vam Božić i prepun darova koji su, vama i drugima, najpotrebniji!

Maria Lațchici

neku svoju nedoumicu ili problem, zajedno s njim tražiti rješenje, podržati ga u donošenju neke ozbiljne odluke, velik je dar u ovo doba informacije, kada novije poslovice zvuče nešto poput: vrijeme je novac ili informacija je novac. Svakako da ima istine u tome. Samo, nemojmo zaboraviti da se dobro dobrim vraća. **A na sve te darove staviti i kapljicu dobrote.**

Ovo su samo neki od darova koji ništa ne koštaju a toliko toga daju onima koji ih daju i primaju. A sve te darove zapakirati u poštovanje onoga drugoga, u poštovanje prema njegovom mišljenju, prema njegovim sposobnostima, prema svemu onome što radi, bilo da je to malo ili veliko. Jer tko može reći što je u Božjim očima veliko ili malo?

Ovaj skroman popis neka svatko proširi po svojoj volji. Samo neka vaš dar bude iskren, od srca!

KARAŠEVSKA OPĆINA IMA NOVOG VICIKNEZA

Nakon mjesnih izbora iz 27. rujna i konstituiranja novog Mjesnog vijeća karaševske općine za sljedeće četiri godine, veoma važan sastanak karaševskih mjesnih izabranika održan je 9. studenog 2020. godine, a glavna točka dnevnog reda tog izvanrednog sastanka odnosila se na biranje vicikneza karaševske općine.

Podsjetimo naše čitatelje, na spomenutim mjesnim izborima Petar Bogdan se opet izborio za funkciju karaševskog kneza, a pobjednik izbora na razini karaševske općine bila je stranka PSD, stranka koja je i na parlamentarnim izborima iz 6. prosinca uspjela osvojiti najviše glasova na nivou države. Na istim izborima je PNL osvojio 355 glasova, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je zauzeo treću poziciju s 245 glasova, a PMP je osvojio 70 glasova. Shodno broju dobivenih glasova, PSD ima u karaševskom Mjesnom vijeću u sljedećim mandatima 4 vijećnika, PNL 4 vijećnika, ZHR 2 vijećnika, a PMP 1. vijećnika. Vijećnici Zajedništva za sljedeći četverogodišnji mandat su Ivan Frana, potpredsjednik organizacije, te Đuređ Mihajla, predsjednik komunalne organizacije Zajedništva iz Karaševa.

I upravo iz redova Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj izabran je novi karaševski viciknez na izvanrednoj sjednici karaševskih Mjesnih vijećnika, a to je već spomenuti Đuređ Mihajla, predsjednik komunalne organizacije Zajedništva iz Karaševa. Novi karaševski viciknez je prilikom tajnog glasovanja

dobio podršku šestorice od jedanaest vijećnika, četiri vijećnika su podržali kontrakandidata, a jedan glas je bio nevažeci. Novoizabranome viciknezu je čestitao karaševski knez Petar Bogdan i Slobodan Gera, predsjednik Zajedništva, koji je sudjelovao na sastanku vijećnika.

Također, na izvanrednom sastanku karaševskog Mjesnog vijeća Ivan Frana je izabran za tromjesečnog predsjedatelja sjednica, konstituirana su stručna povjerenstva Mjesnog vijeća, a odobren je i prijedlog odluke vezan za projekt Moderniziranje putne infrastrukture općine Karaševo. **Ivan Dobra**

VLČ. MILJA SIMA, NOVI ŽUPNIK U KLOKOTIČU

Vrlo je teško pronaći lijepe i skladne riječi kojim bismo opisali godinu što upravo prolazi.

Ne možemo reći o njoj ni da je bila najteža, a ni da je bila najgora godina u našoj skorašnjoj povijesti. Ali možemo glasno reći da je bila različita – nesretno različita.

U njezino doba čitav se svijet prevrnuo naopačke – diljem svijeta vladala je konfuznost, strah od smrti i opće nepovjerenje.

Pored toga, nesretna nam je 2020. godina, nemilosrdno i iznenada uzela čak tri svećenika, tri pastira iz naše vjerne karaševske zajednice:

velečasnog Marjana Tjinkula, župnik u Lupaku; velečasnog Milana Simu, župnik u Slatini Timiš i velečasnog Petra Dobru, župnik u Klokotiču.

Nakon pola godine od odlaska dugogodišnjeg pastira, vlč. Tjinkula Marijana, koncem kolovoza, Lupačku župu (Lupak i Ravnik) preuzima novi župnik, velečasni Đuređ Patašan. Svima nam je poznat, rođen je u susjednom selu Klokotič, a dosad je službovao u župi Karaševo, s filijalama, i župi u Moldovi – Novoj s pripadajućim filijalama.

Početkom studenog

mjeseca još jedan nam poznati i dragi Karaševak, velečasni Milja Sima, biva poslan od Temišvarске biskupije u pomoć klokotičkoj župi, na mjesto što je prazno ostavio vrijedni župnik Petar Dobra nakon smrti.

Velečasni Milja Sima rođen je u Nermidu, 10. lipnja 1955. godine. Prve četiri godine osnovne škole pohađao u rodnome selu gdje je učio hrvatski kao materinski jezik. Sljedeće četiri godine osnovnog školovanja nastavlja u susjednom Karaševu. Od 1970. slijedi četiri godine Katoličke gimnazije u gradu Alba Iulia, a godinu dana kasnije odslužuje vojni rok u gradu Sfântu Gheorghe. Od 1976. pohađa bogoslovje, također u gradu Alba Iulia, odakle će biti zaređen za svećenika 21. lipnja 1981.

Prvo njegovo radno mjesto bilo je privremeno, u katoličkoj crkvi u Herculaneu, kada je par mjeseca zamjenio mjesnog svećenika. Iste 1981. godine velečasni Milja Sima odlazi u Oršovu, na granicu povijesnog Banata i Oltenije, gdje će služiti kao župnik u crkvi Bezgrješnog Začeca sve do njegovog dolaska u Klokotičku župu. Zanimljivo je da je crkva Bezgrješnog Začeca jedina katolička crkva sagrađena u Rumunjskoj za vrijeme komunističkog režima. Kao arhitektonsko ostvarenje nekonformistička crkva u obliku šatora i krovom u obliku križa, sagrađena između 1972.-1976. godine, bila je jedinstvena u Europi onoga vremena. Crkva je bila mjesto mo-

litve za sve katoličke vjernike iz redova zajednice Nijemaca, Česa, Rumunja i Mađara.

Rekao sam na početku da mi je teško oslikati godinu koja upravo ističe u pozitivnim bojama, uvelike radi zbuđenosti koju je prouzrokovala među ljudima. Na sreću, među nama te uz nas, stalno su bili svećenici, ljudi visokog morala i plemenita zvanja. Oni su nam diljem stoljeća prosvjetlivali put kroz mrak i držali nas zajedno u dobrim i u teškim vremenima.

Njima, svećenicima, pripadaju sve lijepe i skladne riječi koje možemo iskazati iz dubina naših srca, sad na kraju godine!

Daniel Lucacela

DRAGI NAŠI SUNARODNJACI,

Iza nas je uskoro jedna posebno teška godina, puna zabrinjavajućih vijesti, neizvjesnosti, brige za naše obitelji i našu zajednicu, za nas same. Pandemija koronavirusa

je početkom ove godine puno toga promijenila, prije svega naš način života. Morali smo se odreći svojih svakodnevnih navika, socijalne kontakte svesti na minimum, mnogi su radili i rade od kuće. Morali smo se odreći trenutaka koji našoj svakodnevici daju notu veselja, bezbrižnosti, opuštanja od svakodnevnih briga. Na žalost ove godine se i mi nismo imali prilike puno družiti zbog restrikcija u socijalnim kontaktima.

Međutim, ono što nas je posebno pogodilo jest gubitak naših svećenika tijekom ove godine što predstavlja nenadoknadiv gubitak za našu hrvatsku zajednicu. Ovo je trenutak da se prisjetimo župnika Marijana Tjinkula i Petra Dobre koji su nas napustili kao i mladog svećenika Milje Milana Sime. Naše župnike ćemo pamtiti kroz njihovo dugogodišnje crkveno djelovanje, kroz rad s mladima na očuvanju hrvatske tradicije, folkloru, običaja. Pamtit ćemo ih i po neposrednom i toplom, nadasve ljudskom pristupu u kontaktima s ljudima. Mi ćemo ih pamtiti i

kroz jako dobru i iskrenu suradnju s Veleposlanstvom Republike Hrvatske u Rumunjskoj na korist naše hrvatske zajednice.

Nadam se da će iduća godina donijeti više društvenih kontakata tako da se možemo svi zajedno družiti na kirvajima i drugim folklornim i sportskim događanjima. Posebno se nadam da će učenici u skoroj budućnosti moći pohađati nastavu u školi, biti sa svojim prijateljima, putovati a da će im prva destinacija biti Hrvatska.

Veleposlanstvo je ove godine također moralo prilagoditi svoj rad novim okolnostima i velik dio našeg rada je bio posvećen pružanju pomoći hrvatskim državljanima da mogu putovati, kada je to nužno, iz obiteljskih ili poslovnih razloga u ovim kompliciranim uvjetima zbog restriktivnih mjera.

Na žalost ovogodišnji praznici će proteći u znaku restrikcija zbog pandemije i na svima nama je da pokažemo odgovornost, disciplinu i požrtvornost, prije svega prema starijima i ugroženijima.

Dragi moji, sretan vam Božić, vašim obiteljima i cijeloj hrvatskoj zajednici. Vjerujem da ćete ga radosno provesti u krugu svojih obitelji i najbližih.

Želim Vam da Nova godina donese više dobrih trenutaka, veselja, bezbrižnosti i da budete zdravi. Da u Novu godinu krenete s novim planovima i ciljevima, a najmlađima i mladima u zajednici da se što prije vrate u škole i da mogu provoditi slobodno vrijeme sa svojim prijateljima te širiti svoja znanja i spoznaje.

Sretan Božić i uspješnu Novu godinu svima!

**Marija Kapitanović,
Veleposlanica Republike Hrvatske u Rumunjskoj**